

kelenföldi evangélikus

hírlevél

2.

XXIX.

évfolyam

2025. tavasz

Istennel | hittel | szeretettel | szolgálattal

„Menjete el tehát, tegyetek tanítvánnyá
minden népet” (Mt 28,19)

Valaki lemaradt a stáblistáról...

A színpadon májkrém színű bútorok között unottan ül a tizenkettő. A finom port néhol megvilágítja a reflektor hideg fénye. Fémízű kávé csorog le a gépből.

András: Kérsz?

Fülöp: Mit?

András: Kávét.

Fülöp: Vegán?

András: Az. Péter is így issza..

IKEA-sterilség. Krákogássá zülöltött sóhajok, ízületes ujjropogtatás.

Fülöp: Nézzünk filmet?

Péter: Nézzünk.

A vásznon James Bond küzd mimikátlan egykedvűséggel. Haja kese, szeme lúgozott kék. A hasizma beszél helyette, de többnyire inkább fut..., bár azt nem tudni pontosan, hogy valaki után vagy az üresség elől. A szorításában nincs erő: sem ha öl, sem ha ölel. A Bond-lányból kopik az izzás, jelenléte kimódolt flegma, áramvonallas rezignáltság. Az arc: ál.

János: Én ezt nem bírom nézni.

Péter: Nem értem, amit mondasz...

János: Nem bírom. Zavar.

Fülöp: Nem értem, amit mond. Te érted?

János: Rosszul vagyok...

Tamás: Mit mond?

András: Talán, hogy valami mást akar nézni...?

Péter: Meglehet.

Jakab: Lehet, hogy más nyelven beszél.

Péter: Mióta?

András: Amióta elment.

Jakab: Ki?

Tamás: Hát talán Ő...

A tizenkettő továbbmered a vásznonra. A Felhorgadó arca megfeszül. Nem szól többet. Bond felmászik egy létrán.

A rendező idegesen mászkál a nézőtérén. Színészei nem értik, mi baja.

Rendező: Gyerekek! Kezdjük előről! Valami nem oké. Valami hiányzik.

Színész 1: De Gabi, mindent úgy csináltunk, ahogy te mondtad...

Színész 2: Instruálj másképp! Ha már...

Színész 3: Ha esetleg a kávé nem lenne vegán?

Rendező: Ostobaság... Nem ezen múlik. Ráadásul minden hülye kávé vegán... De most ez kell. Ezt veszik.

Színész 2: Mi lenne, ha nem Bond-filmet néznénk? Vagy nem

Daniel Craig-gel?

Rendező: Nem jó. Lapos az egész.

Színész 2: Szerintem pont ez a jó... Nem kell a dráma.

Színész 3: Pont az a dráma, hogy nincs dráma, nem?!

Színész 2: „Az elvetélt dráma a dráma lényege” – ezt olvastam múltkor...

Rendező: Ez így nem fog menni, gyerekek! Oltári nagy bukás lesz belőle

Színész 2: Nem lehet, hogy kihagytunk valamit? Vagy valakit?

Színész 1: Lehet, hogy valaki ki-
maradt a stáblistáról?

A rendező – nem mai gyerek – átizzadt ingében áll a nézőtérén. Szikkadt hatvanas, az élettől nem vár már csodát...

Rendező: De... – mondja halkan.
– Kihagytuk. Kimaradt...Nem hívtuk. Már jó ideje nem hívjuk.

Adjátok azt a nyamvadt listát!
És a stáblistán néhány betű táncolni kezd...Finom, kecses a tánc; nem tola-
kodó, épp ezért megejtő.

Rendező: Mi történik? Ti is látjátok?

Színészek: Mit?

Rendező: A betűk a papíron... Iz-
zanak és lágyan tekeregnek...

Színész 3: Gabi! Talán édes bor-
tól részegültél meg?

De az Sz-betű dacol a kétkedővel,

és gondol egy nagyot. Leugrik a lapról és futni kezd. Futni és kacagni!

Rendező: Uram Isten! Ez az Sz életre kelt!

Az Sz nem áll meg, körbekacagja a színpadot, beugrik a zenészarokba, elviharzik a sűgőlyukba, és a többiek is kacéran-kecsesen hívogatni kezdi: Gyertek! Gyertek velem! És a parázsló E-N-T sebesen utoléri, és a nyakába ugrik. „Szeretünk! És nem csatangolhatsz nélkülünk...”

A papír bíbor-aranyban izzik, de nem kap lángra, akkor sem, amikor a lap széléről sercegeve szaltózik a két L, a kalap nélküli E, a félre-
csapott sildjét büszkén viselő É, és a rakoncátlan – mindenki által másként formált – saját magát is nehezen értő, tekervényes lelkű K.

A Rendező törölgetni kezdi a tarkóját, majd tisztelettudóan eligazít egy csapzott tincset a homlokáról...

Rendező: Én....Elnézést...Én...
És a betűk kórusban kiáltják: Tudjuk, ki vagy! Ne félj!

Rendező: Épp ezért félek...

Betűk: Mi emlékszünk rád. Arra a rád, akit te már elfelejtettél! Ne félj! Csak állj be közénk, és támaszkodj ránk!

És a színpad megtelik fénnnyel.
A betűk kisebb-nagyobb körben
ropják: táncot jár a T-É.L a SZ-É-
K-kel és a SZ-É-L a K-E-L-E-T-tel;
pörög-forog, zsong az egész teát-
rum, amikor karjába kapja a SZ-E-
N-T a L-E-L-K-E-T.

A Rendező térdre rogy, arcán tisz-
ta öröm árad szét. A finom szín-
házi por meleg fényben úszik, és a
földre hull a seszínű huzat.
Pünkösöd van! – mondja a Rende-
ző.
És újra É-L-E-K – kiáltja egyszerre
a Tizenkettő.

☞ SÁRIK ESZTER

Búcsúszó

*„A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szentlélek által.”
(2Tim 1,14) – írja Pál apostol a fiatalon szolgálatba álló Timóteusnak.*

Ahogy azt már a kelenföldi test-
vérek is többször hallhatták tőlem,
9 évvel ezelőtt egy Drága Kincset
kaptam a mi Istenünktől: az evan-
géliumot, magát az Úr Jézust, „aki
szeretett engem és Önmagát adta
érttem” (Gal 2,20). Olyan Kincs ez,
amelyről nekünk keresztyének-
nek, evangélikusoknak nem sza-
bad hallgatnunk, csak hálával és
örömmel beszélnünk róla. 9 éve
az Úr szembesített mindazzal,
ami Őtőle elválasztott engem, de
akkor Isten Fiában egy új életet is
kaphattam. Azóta is sokat formál,
tisztogat és terelget engem a Jó
Pásztor.

Az elmúlt 6 évben a teológián is
sokat formált, vezetett, és – hála
neki – Szentlelkével mindvégig
megőrizte a szívemben ezt a Drága
Kincset. Az utóbbi egy év, melyet
a kelenföldi evangélikus gyüleke-
zetünkben tölthettem, kiváltké-
pen különleges volt a számomra.

2024 augusztusában házaso-
dottam meg, és nem sokkal esküvőnk
után ez a gyülekezet volt az első
közös otthonunk feleségemmel,
Dórizval. Együtt éltünk a gyüleke-
zettel a különféle istentiszteletek,
bibliaórák, gyerek- és ifiórák, sze-
retetvendégségek és egyéb ese-
mények alkalmával. Sok-sok ked-

vességet, testi-lelki támogatást
kaptam kelenföldi gyülekezetünk
tagjaitól. Kiváltképp köszönöm
azoknak, akik könyörgéseikben
a Mindenható Úr elé vitték a mi
életünk és szolgálatunk ügyeit is.
Köszönöm lelkészeinknek és köz-
tük különösen is köszönöm men-
toromnak, Blázy Árpád igazgató-
lelkész úrnak, hogy az elméleti
felkészülés után ebben a tanévben
bevezettek engem a lelkeszi szol-
gálatok gyakorlati világába is. Há-
lásak vagyunk azoknak, akik min-
denféle ügyes-bajos dolgunkban
mellettünk voltak és segítettek.

Ezenfelül nagyon hála-
sok az Úrnak, hogy ide helye-
zett minket. Nem könnyű az, hogy
akikhez közel kerültünk ennyi idő
alatt – kicsikhez és nagyokhoz –
most azokat el kell hagynunk, mi-
vel tovább kell állnunk, hogy más-
hol szolgálhassunk Isten Igéjével.

Visszatekintve az elmúlt idő-
szakra, mindezeken a dolgokon
az Úr dicsőítésre méltó időzítését
és gondoskodását látom, amelyet
nagyon jó megtapasztalni.

Megragadja a szívemet, hogy a
fent említett Igeversssel (2Tim 1,14)
indulhattam 2019-ben érdi gyüle-
kezetemből a teológiára, és ez az

Ige fogadott 2024 augusztusában
is egy fa táblára felírva, amikor
kis lakásunkba beköltöztünk a ke-
lenföldi gyülekezetben. Ezzel az
Igével kezdtem a teológiai tanul-
mányokat, és ezzel is zárom le, to-
vábbá ezzel az Igeversssel indulok
a szolgáló élet útjára is.

Ugyancsak Pál apostolnak Ti-
móteushoz intézett szavaira utal-
va búcsúzó kelenföldi gyüleke-
zetünktől: *Ragadd meg az örök
életet, amelyre elhívattál, amelyről
vallást tettél szép hitvallással sok
tanú előtt, így megharcolva a hit
nemes harcát!* (1Tim 6,12 alapján)

☞ Farkas Ábel

IGAZGATÓLELKÉSZI BESZÁMOLÓ – 2024/25 (Képviselőtestületi ülés, 2025. május 20.)

*Adjatok hálát Istennek, az Atyának mindenkor mindenért,
a mi Urunk Jézus Krisztus nevében! (Ef 5,20)*

Húsvéthétfőn elhunyt Ferenc pápa. Azóta az írott sajtó szalagcímei között napi rendszerességgel olvashatunk vele és a Vatikánnal kapcsolatos híreket, gondolatokat. Temetésén a világ politikai és egyházi elitjének színe-java adózott személyének a Szent Péter bazilikában. A konklávéra több száz(!) újságíró érkezett Rómába, hogy első kézből tudósítson a pápaválasztásról. Május 8.-án azután fel is szállt a fehér füst, s XIV. Leo személyében megválasztották az új egyházfőt. Igazán figyelemreméltó, hogy az új pápa legelső szava a békéről, a Béke Fejedelméről ill. a személyválogatás nélküli szeretetszolgálatról szólt. Mintha csak ott folytatná, ahol elődje abbahagyta. Az utóbbi években Ferenc pápa beszédeit is két sarkalatos témakör jellemezte: a béke, a népek és országok közötti megbékélés, valamint a rászorulókat, üldözötteket és elnyomottakat felkarolása. A pápaság intézményét körülölelő figyelem és Ferenc pápa

népszerűsége igazán elgondolkodtató. Ezt látva-hallva kérdések vetődnek fel bennünk. Vajon mire ez a nagy tisztelet? A világegyetemi problémákat, konfliktusokat látva – vajon miért nincs valódi gyakorlati hatása a katolikus egyház fő szavainak, kijelentéseinek s a világvezetőkhez intézett kéréseinek? A válaszadásra történő kísérlet minden valószínűséggel túlfeszítené beszámolónk kereteit...

Visszatekintés

Idén június 30-cal egy újabb igazgatási ciklus fejeződik be. A teljesség igénye nélkül azért hadd következzenek most egy rövid visszatekintés a mögöttünk álló három esztendőre.

Kezdjük mindjárt talán a legfontosabbal, a **személyi változásokkal**. 2023. augusztus 1-gyel Molnár Lilla önálló lelkeszként a mendei gyülekezetben folytatta tovább szolgálatát. Helyére Sáriker Eszter személyében egy másod-

diplomás lelkeszkjelölt érkezett, aki új szintet hozva –félállásban – végzi szolgálatát közöttünk. Németh Sándor kántorunk egy éves sábat-évet kért, akit a korábban már közöttünk szolgált Mekis Péter orgonaművész helyettesít ebben a tanévben.

Az előző (2023/24-es) tanév fontos eseménye volt gyülekezetünk új tisztikarának megválasztása. A lendületes és aktív indulást követően azonban mára már mintha egy kis megtorpanás jellemezné a tagság egy részét. E helyről mondanok azonban hálás köszönetet új felügyelőnknek, Harmati Bálának, és másod-felügyelőnknek, Schermann Sándornak aktív, naprakész, fáradhatatlan és önzetlen (a jelképes karácsonyi juttatást sem voltak hajlandók elfogadni!) szolgálataikért.

Négyéves egyházfiszszolgálatát és a gyakorlati teológus év abszolválását követően, László Dávid testvérünk átadta helyét Csanády Anna, egykori református lelkeszktestvérünknek, aki nagy igyekezettel és immár rutinos módon végzi szolgálatát közöttünk – olykor férjével, Maróti Gáborral karöltve. Ehhez kapcsolódóan köszönöm meg Sass Szilárd farkasréti gondnok, Török Lajos másodegy-

házfi, Majerné Várnai Krisztina irodavezető és Müller György keretész ugyancsak odaadó és pontos munkáját.

A múlt esztendő során több hűségese testvérünk ravatala mellett kellett megállnunk. Az örökkévalóságba költözött: **Dr. Tóth Ferenc** (†73), **Dr. Rókuszfalvy Pál** (†93), **Dr. Pusztay Leventéné sz.: Ilosfay Márta** (†84), **Nagy Zoltán** (†74), **Dr. Pusztay Levente** (†85) ill. **D.Dr. Harmati Béla** (†88) püspök testvérünk. Osztozva a gyászolók fájdalában Jézus szavával kívánunk vigasztalást: *Én vagyok a jó pásztor, én ismerem az enyéimet, és az enyémek ismernek engem...* (Jn 10,14). Emlékük legyen áldott közöttünk!

Gyülekezetünk **pénzügyi helyzetéről** e helyről csak annyit, hogy örömmel tapasztaljuk, hogy a mögöttünk lévő időszakban, ha lassan is, de úgy tűnik, sikerült talpra állnunk, és kilábalnunk a járvány miatti és az azt követő pénzügyi recesszióból.

Szinte ugyanez mondható el Isten-tiszteleteink látogatottságáról. A most ősszel immár kapuit is megnyitó Fügefű óvoda pedig, mint gyülekezetünk új veteményeskertje, előreláthatólag tovább gazdagítja majd gyülekezeti és

Isten-tiszteleti életünket, és bővíti a hozzánk tartozó családok számát! Már elkezdődött közöttünk, lelkészek között az arról való együtt-gondolkodás, hogy miként és milyen formában (pl. külön Isten-tisztelet) próbáljuk majd meg ősztől beintegrálni az óvodába járó gyermekeket szereteteikkel együtt.

S ezzel elérkeztünk az elmúlt három év **műszaki ügyeihez**. Az imént említett óvodaépítés programja mellett (alapkövetel: 2023. november 6.) feltétlen meg kell említenünk épületegyüttesünk több tíz milliós tetőfelújítását. Templomunkat kivéve annak mindkét szárnyán megtörtént a teljes tetőcsere. Külön köszönet korábbi felügyelőnknek, Szepesfalvy Ákosnak és a jelenleginek, Harmati Bálának a kivitelezés lebonyolításában vállalt sok odafigyeléssel járó és időt-fáradtságot igénylő önzetlen szolgálataikért.

E helyről is köszönetet mondok továbbá Szávay Gábor testvérünknek, az Enyingi Agrár Zrt vezérigazgatójának szíves adományáért, melyből kifestésre került és megújulhatott urnatemetőnk előcsarnoka.

Végül, de nem utolsó sorban **két jeles esemény** a közelmúltból. Tavaly ünnepelhattuk gyülekezetünk

önállóvá válllásának centenáriumi évét. Ebből az alkalomból 2023 novemberében megalakult a **Kelenföld100** szerkesztőbizottság, mely tavaly őszre egy dekoratív és hiánypótló kiadvánnyal adózott gyülekezetünk eleinek bátorságáért és immár áldássá vált fáradozásaiért. Sokunk számára emlékezetes marad június 23-án, a gyülekezet önállósulásának 100. évfordulója alkalmából az egykori Isten-tisztelet-i helyszínen, a Gárdonyi Géza Általános Iskola tornatermében, Péter Zoltán, budavári igazgató-lelkész igehirdetésével megtartott centenáriumi ünnepi Isten-tisztelet. Magától értetődően az immár 22. Őszi Gyülekezeti Hétvégénk alkalmait ugyancsak ennek jegyében szerveztük. Az ünnepi Isten-tisztelet igehirdetője testvérgyülekezetünk esperes-lelkésze, Zelenák József volt. Ugyancsak a centenáriumhoz kapcsolódóan meglátogatta gyülekezetünket Stifner-Kőháti Dorottya rádiószerkesztő, aki gyülekezetünk önállóvá válásának 100. évfordulója alkalmából készített rádióriportot, mely visszahallgatható gyülekezetünk YouTube-csatornáján.

A másik emlékezetes alkalom a már a kétezres évek elején Farkasréten is sorra került, most pe-

dig tavaly szeptember elején kelenföldi templomunkban tartott **filmforgatás**. Ennek keretében az Egyesült Államok második meggyilkolt elnöke, James Abram Garfield (1831–1881) életéről készülő angol-amerikai koprodukció néhány jelenetét rögzítették épületegyüttesünkben.

Vezérgondolatok

Beszámolóm mottójául Pál apostolnak az efezusi hívekhez intézett buzdító sorát választottam: *Adjatok hálát Istennek, az Atyának mindenkor mindenért, a mi Urunk Jézus Krisztus nevében!* (Ef 5,20) Köszönet azért a lelkes, majd 80 fős munkatársi gárdának, akik ebben a tanévben is önzetlenül végezték szolgálatukat gyülekezetünkben.

Hadd emeljem ki külön is zenészeink, ének- és zenekarunk míves, hűséges munkáját-szolgálatát. Ősztől próba-gyülekezetként mi is részt veszünk a készülő új evangélikus énekeskönyv énekeinek megtanulásában. Az új énekek tanulásán túl ősztől új kezdeményezésként és előadók szolgálatával újtárra indultak a Boltívesték. A gazdag tartalmú **zenei életért** álljon itt azért a köszönet szava Bence Gábor karnagy úrnak,

Mekis Péter orgonaművésznek, a vesperák szervezőjének, Pap Kinga Marjattának, és Mády Rezsőné kántorunknak önzetlen és mindig pontos több évtizedes farkasréti kántori szolgálataért.

Ehhez hasonlóan mondok hálás köszönetet a vasárnapi, bibliaköri és online **imaközösségekért**, melyeket töretlenül és nagy odaadással szerveznek továbbra is Győriné Dr. Drenyovszky Irénke néni és Dr. Asztalos György presbiter testvéreink. Szíves köszönet illeti Veperdi Zoltán lelkésztestvérünket önzetlen és rendszeres farkasréti szolgálataiért. Külön köszönetet Bencskó Katalinnak és asszony testvéreinknek, akik évtizedek óta hűségesen és szakértelemmel bonyolítják le a gyülekezetünkben tartott **agapékat**.

Gyülekezeti szolgálat

Az igazgatás mellett újra igazi színt jelentett szolgálatomban a mentorkodás. Augusztusban újabb **hatodéves**, Farkas Ábel és kedves felesége, Dóri érkezett szó szerint közénk, akik friss házaspárként alagsori kis vendégszobánkban kezdték el közös életútjukat. Ábel nagy lelkesedéssel és minden egyéb elfoglaltság nélkül vetette bele magát gyülekezeti

életünkbe, s immár május végi utolsó gyakorlati vizsgáira készül.

Gyülekezeti csoportjaim ebben a tanévben a következők voltak: **Bibliaiskola, konfirmandusok, Férfikör, Apakör** és az **Isten-tiszteleti Felolvasók köre**. A **Nagyifit** hatodévesünk, Ábel vette át.

Konfirmandusainkkal március végén részt vettünk a balatonszársoi egyházmegyei konfirmadus hétvégén. Magát a konfirmációt május 17–18-án tartottuk 14 gyermekünknek: Balogh Léna, Bárdos Dóra, Édes Teréz, Fejér Szilvia, Gergelyfy Mihály, Lasztóczy Blanka Mária, Mócskoni Márton Miklós, Pusztai Dániel, Skrabák-Paulics Panka, Sült Ádám, Szathmáry Kamilla Maja, Szathmáry Nimród, Tolnai Lőrinc és Turi Bíborka. Hordozzuk őket imádságban! Egy másik gyülekezetünk építését szolgáló tervem, hogy őszől egy teológus testvérünkkel karöltve megpróbálunk egy újabb kisifjúsági csoportot verbuválni az elmúlt évek konfirmadusaiból.

A 2024/25-ös tanévben is heti **8 hittanórát** tarthattam – az Ádám Jenő általános iskolában ill. a Szent Imre Gimnáziumban (16 diák).

Megemlítem még a keddi **nyugdíjas bibliaóra** havi alkalmait,

melyeken idős és tapasztalt testvéreinktől mindig lehet valamit tanulni.

A jól sikerült tavaszi **böjti sorozatot** Győri János Sámuel lelkész-barátommal közösen szerveztük. Az igei alapot Jézusnak a Tékozló fiú című példázata adta.

Egyéb gyülekezeti alkalmak, események

Köszönet illeti főállású hitoktatóinkat Buday Dorkát és Bedecs Rékát, többek között a megyei **hittanversenyen** elért szép eredményekért. Az oktatás mellett kiveszik részüket a nyári hittantábor, kézműves délutánok és egyéb gyermekalkalmak (pl. karácsonyváró műsor) lebonyolításából is.

Jól sikerültek az egyéb **gyülekezetépítő**, kötetlen alkalmaink, gondolok itt az ádventi vásárra, munkatársi karácsonyra, a nyugdíjasok karácsonyi összejövetelére vagy éppen a tavaszi nagytakarításra.

Gyülekezetünk **Női-köre** feleségem, Márti vezetésével Steigerwald Krisztián: Generációk harca című könyvével foglalkozott ebben a tanévben.

Töretlenül tovább folyik gyülekezetünkben a diakóniai, látogatói és a rászorultakat segítő (Márton

ládája) **szeretetszolgálat**. Köszönet diakóniai felelősünknek, Tóth Ferencné Bencze Ágnesnek, az ebben résztvevő segítőknak, pl. a cserkészeknek és „**angyalaiknak**”. Áginak e helyről is szívből gratulálunk abból az alkalomból, hogy tavaly megkapta Az év diakóniai önkéntese díját.

Idén februárban újra mi adtunk helyet a budai **LMK** ülésének.

Minden korosztályt képviselve, népes gyülekezeti sereg töltötte együtt egy hétvégét a tavaszi **szárszói gyülekezeti hétvégén**, melyet Egészséges vallásosság, vallásos egészség címmel tartottunk.

Ökumené

A közös **reformációi ünnepi Isten-tisztelet** keretében a külső-kelenföldi református gyülekezet lelkipásztora, Molnár Sándor, az **imahéten** pedig a Szent Gelért plébánia plébánosa, Kelemen Imre szolgált templomunkban. Mint soron következő, magam a görögkatolikusok kápolnájában szolgálhattam igehirdetéssel. A kerületi lelkésztalálkozók is folytatódtak – görögkatolikus, katolikus és református helyszínekkel.

Egyéb

Egykori hatodévesünk, Gerlai Pál **esperesavatása** tavaly június 1-én volt Tállyán, akinek egykori mentoraként áldáskívánással egybekötve adhattam át gyülekezetünk köszöntését és ajándékát.

Augusztus elején feleségemmel meglátogattuk **sepsiszentgyörgyi testvérgyülekezetünket**, ahol igehirdetéssel szolgálhattam.

A **Jeruzsálemi Szent János Szuverén Rend – Kórház lovagok** november végén templomunkban népes hallgatóság előtt tartott jótékonyági hangversenyén igei köszöntést mondhattam.

Februárban került megtartásra az **egyházi vezetők év eleji találkozója** a polgármesteri hivatalban.

Március első hetében *Trinitarisch glauben – muss das sein?* címmel, a **Martin Luther Bund** által szervezett nemzetközi teológiai konferencián vehettem részt **Hofgeismarban**.

Az idei áprilisi **szószékcseré** keretében Lacknerné Puskás Sára hirdette nálunk Isten ígését, magam pedig Budakeszin képviselhettem gyülekezetünket.

Végszó

Befejezésül elnöktársammal szívből köszönjük Testvéreink hűségét és elkötelezett egyház-szeretetét. Mint mindig, kérjük továbbra is a közösségünk irányába megnyilvánuló szíves áldozatvállalásukat. És meg ne feledkezzünk

az apostoli intésről: *Adjatok hála-
lát Istennek, az Atyának minden-
kor mindenért, a mi Urunk Jézus
Krisztus nevében!* Megköszönve
megtisztelő figyelmüket:

✉ BLÁZY ÁRPÁD
IGAZGATÓLELKÉSZ

Új fejezet Kelenföldön?

*Ezt tanítja Jézus: „Bizony mondom nektek, ha meg nem tértek,
és olyanok nem lesztek, mint a kisgyermek,
nem mentek be a mennyek országába.” (Mt 18,3)*

Tisztelt Képviselőtestület!

Tizenharmadik tanévemet tölthettem el a kelenföldi gyülekezetben, sok-sok kihívással és tapasztalattal gazdagodhattam. Az előző – 2023/24-es – tanévhez képest feladataim, szolgálati területeim nem nagyon változtak, így azok teljes részletességgel való tárgyalásától eltekintek, hiszen tavalyi beszámolómm (szinte) szó szerinti megismétlésének nem látom értelmét. A katechetikai munkaág koordinálása, a hitoktatás felügyelete, a diakóniai szolgálatra való kiemelt figyelem, a keddi nyugdíjas bibliaórák megszervezése nem tartozik a látványos munkaterüle-

tek közé, ám nélkülözhetetlen részei a gyülekezeti életnek.

A tanévben a már tizenharmadik éve általam vezetett Középkör alkalmai nagyon izgalmasan alakultak, hiszen a tabuk nélküli teológiai beszélgetés sok új arcot vonzott ebbe a folyamatosan, dinamikusan változó közösségbe. Az XY-kör újraindítása nem volt könnyű, de örülök, hogy végül sikerült, és hálás vagyok a tartalmas, inspiráló beszélgetésekért minden egyes résztvevőnek. Ajándékként éltem meg a keddi bibliaórák áhítatos, bensőséges légkörét csakúgy, mint az ádventi sorozat megszervezését, melynek A bölcse, az an-

gyal és a pásztor címet adtam. A sorozat igehirdetői Seben Glória, Bajor János és jómagam voltunk, a zenei szolgálatot pedig a Weiner Leó Zeneiskola csellistái, Kérges Barnabás, Thurnay Viola és a Pax et Bonum kamarakórus (Kiss Boldizsár vezetésével) vállalta.

A gyermekek között végzett szolgálataim közül a Bibliai vizeteken című nyári napközis hit-tantábor vezetése és a családi istentiszteletek megszervezése, megtartása emelkedett ki. Nagy öröm volt számomra, hogy a családi istentiszteleteken sok új család jelent meg, melyben szerepe van a 2025 szeptemberében induló Fügefafa óvodánk is. Az óvoda leendő vezetői vendégeink voltak a márciusi családi istentiszteleten, ahol részt vettek a liturgiában és a kötetlen Fügefafa körön is. Az óvoda szülői fórumát március közepén hirdettük meg tanácsstermünkbe, ami zsúfolásig megtelt. Nagy reménységgel nézünk az óvoda indulását illetően, hiszen az áprilisi beiratkozás után egyértelművé vált, hogy szeptember 1-én négy csoporttal elindulhat az élet a Fügefafa-ovisok első nemzedékének. Az épület felszentelésére szeptember 12-én ke-

rül sor, ennek szolgálatát Fabiny Tamás püspök úr végzi. Nagyon szeretnénk, ha óvodásaink és családjaik otthon éreznék magukat nem csak a Fügefafa óvodában, de a kelenföldi evangélikus gyülekezet közösségében is. Az együttműködés részleteit most dolgozzuk ki. Óriási hála van a szívemben, hogy Zelenák Tímea személyében egy minden tekintetben tehetséges vezetőt kapott óvodánk, akivel mind emberi, mind szakmai szempontból öröm együtt dolgozni, még a folyamat legnehezebb szakaszaiban is (amiből elég sok megadatott...).

A tanév nagy áldása volt, hogy két felnőtt konfirmandust is felkészíthettem a felnőtt keresztségre, konfirmációra. Mindketten januárban kaptak megerősítést és új indítást az oltártól. Emellett nagyon nagy mélységeket járhattam be lelkigondozói szolgálatomban, különös tekintettel a krízisben lévő családokkal, a gyászolókkal és a keresztlőre készülőkkel való találkozásokra. A tanév meghatározó eleme volt a gyülekezet alapításának 100. évfordulója, mely az ünneplésen túl feladatokat is jelentett, és előretekintésre is sarallhat sokakat - a templom fel-

szentelésének 2028-ban tartandó centenáriumaához.

A gyülekezeti szolgálat mellett ebben a tanévben is taníthattam az Evangélikus Hittudományi Egyetemen, sőt egy konferenciát is szervezhettem novemberben Kránitz Mihály professzor úrral *Közös a hitünk* címmel a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen, a megigazulásról szóló közös nyilatkozat 25. évfordulóját megünnepeelve – ökumenikus körben. A tavaszi félév egyik meghatározó tapasztalata pedig az Erasmus+ keretében egyetemünkre érkezett kolozsvári unitárius professzorokkal való találkozás volt. Egy kerekasztal-beszélgetést vezethettem a részvételükkel az unitárius hitről, tanításról, egyházi helyzetéről, nemzetközi tapasztalatokról. A munkaévben három különböző egyházmegyében – budai, veszprémi, észak-pesti - is tarthattam előadást Jakab levelének aktualizálásáról, míg a ceglédi szabadegyetemen Mária Magdolna bibliai alakjával kapcsolatos friss kutatásokat ismertethettem. Tavaly júliusban a Szélrózsa fesztiválon bibliatanulmánnyal szolgálhattam Nyíregyházán, míg augusztusban az országos lelkészkonferencián Gödöllőn az új, megújult konfir-

mációs könyvet mutathattam be Keczkó Szilvia budahegyvidéki lelkésszel közösen, mely *Hozzád hangolva* – Istenélmény központú konfirmációs oktatás címmel jelent meg a Luther Kiadónál (a könyv teológiai háttéranyagát írhattam és szerkeszthettem). Örömmel vettem részt két podcast adásban is a *Kötőszó*-podcast sorozatban, a Coldplay zenekar szövegvilágát, illetve a csodák természetét elemezve. Az Evangélikus Élet Élő víz című rovatát öt év után, ez év elején letettem. A MEE Ararát Teremtésvédelmi Munkacsoport elnökeként viszont több egyházi egyeztetésen részt vettem, és május 31-én teremtésvédelmi témában egy kerekasztal-beszélgetést vezethetek az Evangélikus Presbiterek Országos Találkozóján (EPOT), ahol gyülekezetünk is képviselteti magát.

A terveimmel kapcsolatban a következőket szeretném kiemelni:

1. Szeptember 1-től gyülekezetünkben új hatodéves lelkészjelölt kezd meg szolgálatát *Angyal-Cseke Csaba* személyében. Mentora ezúttal én leszek. Szeretném őt minél több területbe bevonni, és a 2026-ban 30 éves kántorátus mel-

tő megünneplésébe is aktív szerepet szánok neki. Csaba kiváló teológus, a liturgia tudományának kutatója, aki tudásával gazdagítani fogja gyülekezetünk életét.

2. Nem mondtam le arról az ötletemről, amit tavaly is közzétettem, jelesül, hogy a tavaly 30 éves farkasréti templomban aktívabb *közösségi élet* legyen, hiszen per pillanat a vasárnapi egy-egy református és evangélikus istentiszteleten kívül ott semmi sincsen. Akár református testvéreinkkel közös programokban is lehet gondolkodni.

3. Szeretném folytatni a *Velem vándorol* című lelkigondozói sétákat, mellyel sokan éltek az elmúlt tanévben. Ahogyan az egyik Középkörön végigbeszéltük, a gyakorlatnak/sétának nemcsak filozófiája, de teológiája is van.

4. Nagyon örülök az új gyülekezeti honlapnak, de fontos lenne a *kommunikáció egyéb formáit újratervezni*: a Hírlevél szerepétől kezdve a hirdetésekig, a különböző online gyülekezeti listák összehangolásától kezdve egészen az új betérők tájékoztatásáig. Fontos lenne, hogy aki helyet keres Kelenföldön, helyet is találjon. Ebben a megérkezésben kellene segítséget nyújtani egyfajta adminisztrációs

akadálymentesítéssel is. De minden kommunikál: az iratterjesztési asztal, a hirdetőtábla, a kert, a Márton ládája, a keresztelős fa, a templomi hangosítás, maga az épület egésze, és persze maga a közösség és annak tagjai is. Lényegesnek tartom a restanciák végiggondolását, a következmények levonását és a változtatások mihamarabbi elkezdését.

5. Többször felmerült, hogy *ne csak egy családi istentisztelet legyen havonta*, hanem kettő. Ezt az egyre több családban benne rejlő vágyat erősíti a családi istentiszteletek létszámnövekedése, valamint a Fügefű óvoda indulása. Javasolom, hogy szeptembertől minden hónap harmadik vasárnapján (amikor megoldható) is legyen családi istentisztelet 9.30-kor, különösen figyelve az új óvodásokra és családjaikra. Rövid liturgiával, egyszerű énekekkel, úrvacsora nélkül, kifejezetten az ő megérkezésüket szolgálva ezzel. Mind nyelvezet, mind kommunikáció kidolgozásában elengedhetetlen az óvónők aktív bevonása.

6. Az *óvodai jelenlétben aktív szerep* vár rám mint aki a kelenföldi lelkészek közül dedikáltan felelős a Fügefű óvodával kapcsolatos ügyekért. Mind a lelkigondozói

helyzetek, mind az óvodai hitoktatás bevezetése, mind a vezetési és szervezési kérdésekben való együttműködés feltehetőleg sok időt fog igénybe venni, különösen is az első évben. A 80-90 új családdal (egy új gyülekezetnyi ember...) való személyes pasztoráció missziós perspektívákat is rejt magában.

7. Továbbra is szorgalmazom, hogy a presbitérium – kifejezve szolidaritását – vállalja egy konkrét szegény, az egyházkerületben található *evangélikus kisgyülekezet felkarolását*, anyagi támogatását.

8. A közösségi programok tekintetében fontosnak tartom egy *éves terv kidolgozását konkrét dátumokkal*, a tervezhetőség miatt. A gyülekezeti hétvégék, az adventi vásár, az őszi és tavaszi takarító nap, a piknik, a kézműves délutánok, a kirándulások időpontjait nyár végére össze lehetne állítani és transzparens módon közzétenni offline és online felületeinken. Ez közös szervezési és tervezési érdekünk is.

9. A *cserkészlet és az igényes egyházzene* két alapvető értéke a kelenföldi közösségnek. Többféle törekvés volt ezen területek láthatóságának felerősítésére, melyre

aktívabban kellene törekednünk a jövőben is. A cserkészek bevonása a családi istentisztelet Fügefakörének szervezésébe, illetve a Boltív-este sorozat jó példák erre, de szerintem van még bőven tartalék.

10. Ahogyan tavaly, idén is szeretném kihangsúlyozni a *gyermek- és ifjúsági munka újragondolásának* szükségességét. Egy új koncepció kitalálásának folyamatába javaslom meghívni a lelkészeken túl: a felügyelőinket, az ifjúsági munkatársunkat, az óvoda vezetőit, a hitoktatóinkat, a cserkészcsapat őrsvezetőit és parancsnokait. Ehhez a „kérdéskörhöz” tartozik a babamamakör/kismamakör újraindítása, illetve a konfirmációs felkészítés know-how-ja is.

☞ GÁNC S TAMÁS

BUDAPEST, 2025. 05. 10.

Sárik Eszter - lelkészi beszámoló

Így most ti is szomorúak vagytok, de ismét meglátlak majd titeket, és örülni fog a szívetek, és örömtöket senki sem veheti el tőletek: és azon a napon nem kérdeztek éntőlem semmit. (Jn 16,22)

Tisztelt Képviselőtestület!

Az elmúlt évi beszámoló zárómondatai a napközis táborra történnő felkészülésre utaltak. A 2024-es nyári tábor Biblia vizeken címmel rendeztük meg, az ötnapos program keretében a Szentírásbeli vizeket „jártuk körül”: közös tanulással, áhítatokkal, játékos csapatversenyekkel és egy hajókirándulással. A tábor szellemi előkészítése, megtervezése a tavalyi évben volt először a feladatom; a szervezési feladatokban és a tábor kivitelezésében azonban nem voltam magamra hagyva, hiszen a lelkésztársaimon, a hitoktatókon és az ifjúsági felelős, Marton Csabán kívül, Bence Ágnes is aktívan közreműködött a feladatok kitalálásában és azok lebonyolításában is. Ezúton is szeretnék minden segítőknek köszönetet mondani.

Szeptemberben folytattam a Bibliakuckó nevű foglalkozást, átlagosan 8-10 (az utóbbi időben már időnként 12) gyermekkel. Az alkalomra heti rendszerességgel kerül sor, és a gyerekek – immáron lassan két éve – töretlen lelkesedés-

sel vesznek részt a pénteki játékos bibliaórákon. Lemorzsolódás nem történt, az összeszokott kis csapat néhány új taggal bővült is.

A Kuckóhoz kapcsolódva adnék számot arról, hogy 2024-ben is ezzel a kisközösséggel szerveztük meg a karácsonyi műsort, amelynek – Isten kegyelméből – nagyon pozitív volt a fogadtatása. A próbák már novemberben elkezdődtek, és a műsort oly módon igyekeztünk a gyülekezet számára még személyesebbé és gyülekezetközeli tenni, hogy – Gáncs Tamás, lelkésztársam ötlete alapján – a „szövegkönyv” részévé tettem gyülekezetünk 100. születésnapját is. A tavalyi beszámolóban említett technikai problémák ebben az évben – szerencsére – megoldódtak: mind a hangosítás, mind a színpad tekintetében nagyon sokat léptünk előre. Köszönöm a kibővített elnökség és az ifjúsági felelős aktivitását és felelősségvállalását e tekintetben is!

Az őszi folyamán vette kezdetét a Boltív esték című sorozat, ahol a gyülekezetünk a próba-énekes-

könyv (Evangélikus Énekeskönyv, Próbafüzet) énekeivel ismerkedett meg Bence Gábor, kántorunk vezetésével. A havi rendszerességű alkalom keretében nemcsak az énekek ismeretében gyarapodhattunk, hanem szellemi és testi táplálékot is kaptunk. A tartalmas előadásokhoz kellemes teázás, süteményezés társult; az alkalmakat áhítatokkal indítottuk. A sorozat keretén belül kétszer tartottam nyitóáhítatot (legutóbb 2025. március 24-én).

A 2024/25-ös periódusban is folyamatosan részt vettem a presbitérium és kibővített elnökség ülésein, az előbbieken több ízben szolgáltam áhítattal. A tisztségviselők megválasztását követő időszakban beszélünk arról, hogy jogi szabályozóinkat célszerű lenne rendszerezni, egységesíteni; a tárgyban indult megbeszélésen igyekeztem jogi tudásommal is segíteni a bizottság tevékenységét. Aktívan részt vettem a Hírlevél szerkesztésében, a cikkek megírásában is.

A felsorolt rendszeres programokon és az istentiszteleteken kívül, az elmúlt évben több ízben eskettem; egyszer kereszteltem (júniusban egy másik keresztelő is lesz); és temetési szolgálatom

is volt. A keresztelésre a keresztanyával több héten keresztül készültünk; az esketést – természetesen módon – jegyesoktatás előzte meg.

2024. október 18-20. között került sor az ún. őszi gyülekezeti hétvégére, amelyre színes programokat szerveztünk a Kelenföldi Evangélikus Gyülekezet – már említett – 100. születésnapjának megünneplésére; 2024. december 8-án pedig a Farkasréti kápolnánk 30. születésnapját ünnepeltük közösen református testvéreinkkel.

2025-ben január 23-án – a kerületi szokásoknak megfelelően – templomunkban kezdődött az Ökumenikus imahét, amelynek a nyitóistentiszteletén én láttam el a vendéglátó szerepét; a hét folyamán természetesen több alkalmon is részt vettünk lelkészársaimmal együtt.

2025. január 31 és február 2. között – több gyülekezeti társammal együtt – hallgatóként vettem részt a Luther-konferencián.

2025. február 4-én a Lelkeszi Munkaközösség (LMK) Kelenföldön tartotta megbeszélését, ahol a lelkészcollégáknak a fiatalok bűnelkövetéséről tartottam előadást, amelyben elsődlegesen a gyermekotthonokban tapasztal-

ható kriminalitásra helyeztem a hangsúlyt. A prezentációt követő beszélgetésen közösen gondolkodtunk azon, hogy a Magyarországi Evangélikus Egyház miként tudna hatékonyabb segítséget nyújtani a szorult helyzetben lévő – elsődlegesen szakellátásban lévő – gyermekeknek, fiataloknak.

Idén március 4-én a Világimanap adott módot arra, hogy hétközi alkalom keretében is találkozzanak egymással a Testvérek: a közös imádság mellett, rövid igehirdetéssel szolgáltam itt is.

2024. március 10-án a Férfikörbe kaptam meghívást, ahol a Valás és pszichológia kapcsolatáról szóló szakdolgozatomat igyekeztem röviden bemutatni. A dolgozat kapcsán felmerülő kérdések alapján nagyon élvezetes és tartalmas beszélgetés alakult ki.

A gyülekezeti hétvégét ebben az évben április 11-13. között rendeztük meg Balatonszárszón. A két és fél napos együttlét során az Egészséges vallásosság, vallásosság és egészség kérdésével foglalkoztunk; a hétvége folyamán a tartalmas beszélgetések mellett (amiért nagyon hálás vagyok a gyülekezetnek) lehetőségem nyílt a kezdőáhítat megtartására, illetve a fórum kérdéseinek – lehe-

tőség szerinti – megválaszolására.

Terveim szerint az idei tanév utolsó család istentiszteletének időpontjához kapcsolódik a 2024/25-ös tanév Bibliakuckó sorozatának lezárása.

A gyülekezeti feladatokon kívül igyekeztem más módon is bekapcsolódni a Magyarországi Evangélikus Egyház tevékenységébe.

Recenziót készítettem Tomka János Erkölcsi reziliencia, Etikai bátorság a szervezetekben és közösségekben c. könyvéről az Evangélikus Élet számára; illetőleg a Vasárnapi igék rovatba mennybemenetel ünnepére készítettem igehirdetési tervet. (A beszámoló készítésekor a megjelenés folyamatban van.)

2025. április 16-án Hegedűs Attila meghívására a Soproni Eötvös Gimnázium csendesnapján tartottam két 75 perces előadást gimnazistáknak, ahol a kriminológia és lelkeszi hivatás metszéspontjairól beszéltem az életemben,

2025. május 20-án kerül sor az első átfogó megbeszélésre a nyári napközis táborról, amelyre a jelentkezők már elkezdődtek, a szülők tájékoztatása folyamatos. Az idei tábor címe: Kenyérkeresők lesz.

Előtttem álló feladatként szeretnék beszámolni arról, hogy az Országos Iroda 2025. május 26-iki időpontra felkért áhítat megtartására, amelynek a zenei programjáról a napokban már megtörtént az egyeztetés.

Egyebekben szeretném megemlíteni, hogy Laborczy Géza, evangélikus lelkész kérésére rendszeres beszélgetésekkel, lelkigondozással igyekszem támogatni Dávidot, aki a roma szakkollégista volt Nyíregyházán, és a tavasz folyamán kezdte meg önálló életét Budapesten. (Ezúton is köszönöm a gyülekezet gyors segítségét, amikor praktikus ügyben a Testvérekhez fordultam.)

A jövő év folyamán szeretném folytatni a már megkezdett feladataimat. A következő tanévre nézve annyi változtatást szeretnék az alkalmakkal kapcsolatban, hogy – a Fórumon megbeszéltek alapján – a Kuckót két korosztályra bontanánk, és így létrejönne egy kvázi konfirmációi előkészítő csoport, amelybe a 10-11 éves „ifjak” járnának. Jelen állás szerint az eddigi feladataim azzal bővülnének, hogy a konfirmációra történő előkészítést a következő tanévben én látnám el.

Erős vár a mi Istenünk!

☞ SÁRIK ESZTER

FÉLÁLLÁSÚ, BEOSZTOTT LELKÉSZ
BUDAPEST, 2025. 05. 10.

Felügyelői jelentés

Tisztelt Képviselőtestület, kedves testvérek!

Áldott legyen Isten, mert nem utasította el imádságomat, szerepetét nem vonta meg tőlem. (Zsolt 66.20). Mondandóm bevezetéseként választottam ezt az igét, mert az elmúlt egy esztendőben több alkalommal is megtapasztalhattam az Úristen gondviselő szeretetét és támogatását.

Beszámolóom elejére kívánczik gyülekezetünk 100 éves évfordulójának méltó megünneplése. A Gárdonyi Géza Általános Iskolában tartott istentisztelet emlékeztetett mindnyájunkat a kezdetek nehézségeire és elődeink Istenbe vetett hitére és elszántságára. Az évfordulóra elkészült igényes kötet pedig példátlan összefogásról és együtt munkálkodásról tanúskodott. Jó volt megtapasztalni, hogy a közös cél megvalósításának érdekében hogyan tudott egy csapatként dolgozni sok-sok ember. Köszönet mindenkinek, aki részt vállalt a munkában!

Az elmúlt esztendő sikereinek legfontosabb alapelemének tartom a kölcsönös bizalmon alapuló

együttműködést és a gördülékeny kommunikációt mindhárom lelkészünkkel, valamint hatodévesünkkel Farkas Ábellel. Köszönet Árpádnak, Tamásnak, Eszternek és Ábelnek a felhőtlen kollegiális kapcsolatért! Enélkül elképzelhetetlen lett volna a gyülekezetünk előtt álló problémák megnyugtató rendezése.

A gyülekezet előtt tornyosuló gondok közül elsőként említeném azt, hogy negatív számokból kiindulva év végére pozitívan tudtuk zárni a költségvetésünket. Ehhez az eredményhez azonban több tényező is kellett. Bevállaltuk és sikeresen lebonyolítottuk a filmek türelmet próbára tevő jelenlétét, mely mindenki részéről alkalmazkodást igényelt és bár a fűgefánk is megsínylette a filmek jelenlétét mégis megmaradt és remélem, hogy megerősödve kerül ki a helyzetből pár év múlva. Bár pénzügyi gondnok nélkül, de példaszerű összefogással sikerült végig vinni a 2024-es esztendőt. Külön köszönöm önzetlen, sokszor éjjel utánig tartó megbeszélésekre vállalkozó testvéreinknek, név szerint Sulyok Petrát

nak, Mády Máténak, Schermann Sándor másodfelügyelőnknek, valamint könyvelőnknek Szakmáry Erikának és Várnai Krisztina hivatalvezetőnknek az áldozatos munkáját. Az eredményhez szintén hozzájárult presbitereink templomkapuban vállalt szolgálata és a hirdetésekben elhangzó tudatosítása a híveinknek az egyházfenntartás fontosságáról. Szintén köszönöm jóindulatú, támogató segítségét számvevőszékünk tagjainak, Mizsák Mártnak Sass Szilárdnak, Egerszegi Bélának, és Mádi Máténak. Bár pénzügyi gondnokunk hiányát még mindig érezzük, de hálát kell adnom az Úristennek, hogy átsegített bennünket a nehézségeken.

A 2024-es esztendő vitathatatlanul legnagyobb gyülekezeti projektje a lelkeszlakások tetőfedése cseréjének lebonyolítása volt. A nagyrészen állami pályázatból megvalósuló projekt több váratlan fordulattal is szolgált. Kezdve a vállalkozó kiválasztásának elhúzódtásával, majd a többletmunka igényekkel sok akadályozó tényező nehezítette az ősze és télbe forduló kivitelezést. A vesztesnek kinéző helyzetből végül kisebb hiányosságokkal, de sikerült menteni a helyzetet és január legvégére

elkészült a munka és el is tudtunk számolni vele az Országos Iroda felé. Ráadásul a havas-esős időben lelkeszeink sem áztak be a munkálatok során.

A pozitívumok mellett azért voltak olyan vállalásaink is melyeket nem tudtunk teljesíteni 2024-ben. Általánosságban az első év tapasztalata alapján azzal kellett szembesülnünk, hogy presbitereink, és itt magamat is beleérttem, milyen nagymértékben leterheltek világi munkahelyeiken, ami döcögő munkavégzést eredményezett. Így a mindenki által fontosnak tartott jogi revízió megfeneklése rámutatott a kapacitáshiányra. Ugyanakkor nem csüggedünk és újra elővesszük az ügyet és idén újra próbálkozunk!

Ami pedig az épületünket illeti, már látom, hogy mindig akad javítani vagy szerelni való egy ekkora épületegyüttesen. Általánosságban elmondható, hogy több a feladat, a jogos igény, mint a hozzá rendelhető forrás. Ezen pedig csak úgy lehet segíteni, hogy előre rangsoroljuk fontossági sorrendbe állítva az elvégzendő feladatokat, pályázunk, ahol lehet és szigorúan gazdálkodunk.

A 2025-ös évben terveim között kiemelt helyen szerepel az induló

óvoda új gyerekeinek és hozzátartozóinak bevonása Kelenföldre. Ez egy vissza nem térő lehetőséget jelent a gyülekezet jövője és gyarapodása szempontjából. Az ősztől meginduló intézmény csoportjainak, családjainak meggyökerezése gyülekezetünkben létfontosságú számunkra és ezért mindent meg kell tennünk. Ugyanakkor a gyülekezetünk jelenlegi gerincét alkotó törzstagjainkra is fokozottan figyelniük kell! Az eddig megrendezett evangelizációs alkalmak rámutattak arra, hogy jelentős igény van rá és jó lenne ezt a gyakorlatot folytatni, tovább sűríteni.

A Boltív esték sikere szintén példa arra, hogy megfelelő témák, igényes előadások és kötetlen együttlétre igenis van igény! Ezeket a programokat is szeretnénk ősztől folytatni.

Az ének- és zenekarunk színvonalas munkája lassan már Kelenföld védjegyévé válik és továbbra is fokozottan támogatnunk kell. Új és új tagok jelentkeznek a kórusba és egyre több magas színvonalú zenész és énekes vállal szolgálatot közöttünk.

Végezetül pedig Isten áldását kérem gyülekezetünkre, lelkészeinkre és hiszem, hogy őszinte imádságainkat, ahogy eddig is meg fogja hallgatni az Úristen.

Erős vár a mi Istenünk!

☞ HARMATI BÉLA LÁSZLÓ,
FELÜGYELŐ
BUDAPEST, 2025. 05. 07.

Ngày: _____

nyári
báncslista

Ami megvalósult, színezd ki!

NY ISD MEG SZÍVEDET A JÓRA!

A LMOD SZÉPET, MERESZET!

REMÉLY, HIGGY A BOLDOGSÁGBAN!

I MADKOZZ GYAKRABBAN!

SZERESS MINDIG ÉS MINDENKIT!

ÜNNEPELD AZ ÉLETET!

NEVESS ES NEVETESS IS!

ENGEDD EL A ROSSAT!

TUDD, HOGY ISTEN MINDIG VELED VAN!

Támogatjuk vagy fenntartjuk?

Amikor húsvét előtt ismét üvöltő szelekre és fagyos hajnalokra ébredtünk, szomorúan sóhajtottam fel. Ez nem csak a szeszélyes tavaszi időjárásnak szólt, egyúttal azt is jelentette, hogy a következő hetekben még mindig fűteni kell a templomot. Sokan természetesnek veszik, hogy fel-táruul a templomajtó, világítanak a lámpák, gyönyörűen szól az orgona, friss virág díszíti az oltárt. Ám ezek mögött szolgálattevők szorgos munkája és valós kiadások állnak. Egy átlagos vasárnap közvetlen költségei nagyjából 60-80 ezer forintra tehetők. A fűtési szezonban ez akár 95 ezer forint-ra is felszökhet – úgy, hogy csak a délelőtti istentiszteletre fűtjük fel a templomot. Ezzel szemben álló éles példa a 2025-ös első böjti vasárnap, amikor a perselypénz a három kelenföldi istentiszteleten a közvetlen költségek felét sem érte el. Egyházfenntartói hozzájárulást a választói névjegyzékben szereplő testvérek kevesebb mint fele fizetett a legutóbbi évben. Az alkalmakban ritkább nyári időszakban az adott hónap bevételei olykor az állandó kiadásaink kétharmadát sem érik el.

Nem egyszer hallottam az elmúlt évben, hogy Kelenföldön sokat beszélünk a pénzügyekről. A fenti példák alapján azonban úgy érzem, hogy talán mégsem eleget. Sokan hiszik, hogy állami vagy egyházi támogatásokból élnek a gyülekezetek, pedig a pályázatok egy átlagos évben a bevételeink csupán néhány százalékát adják, például a zenei életet színesítik, vagy a gyermektáborok költségeit csökkentik. Bizony, az egyházköz-ségek a tagoktól származó adományokból fedezik a működésüket. A valóságban gyülekezetünk egy olyan, saját forrásokból gazdálkodó szervezet, amely több ingatlant üzemeltet, havi sok száz hozzánk betérőt fogad, és tucatnyi fizetett munkatársat alkalmaz. Ez a földi, világi vetülete mindannak, ami a missziós küldetésünket szolgálja. Tavaly óta a hirdetésben egyértelműbb üzenet hangzik el: a perselypénzzel nem támogatjuk, hanem fenntartjuk gyülekezetünket. Még egy ilyen aprónak tűnő egyértelműsítés is hatalmas jelentőségű! Hiszen jelenleg a bevételeink éppen elegendőek arra, hogy kifizessük a béreket, fedezzük a működést, és a kötelező

karbantartásokat elvégezzük. Egy közel százéves épületre jellemző váratlan kiadások a költségvetést könnyen negatívba fordítják. Saját forrásból nem is tudnánk megvalósítani a nagyberuházásokat, például az elmúlt évek energetikai felújításait vagy a tetőrészek cseréjét. Ráadásul mi valamelyest szerencsésebbnek mondhatjuk magunkat, hiszen kiadásaink körülbelül negyedét-ötödét bérleményekkel fedezzük. Amennyiben ezek nem lennének, akkor nem is tudnánk finanszírozni a működést.

Hálaadó szívvel tapasztaltuk, hogy tavaly a hívek adományai túlteljesítették a tervezettet. Ez tette lehetővé például a központi lelkészi bértábla szerinti emelés kigazdálkodását. A hosszú távú fenntarthatósághoz rendszeres és tudatos részvétel szükséges mindenkitől. Nem más pénzből gazdálkodunk – hanem abból, amit mi közösen adunk össze. A perselypénz, az egyházfenntartói hozzájárulás és az egyéb adományok alapozzák meg a teljes működésünket. A rendszeresen, havonta fizetett egyházfenntartás segíti a kiszámíthatóságot, mert a gázszámlát minden hónapban be kell fizetni, ahogy a munka-

társaink szolgálata után a bért is. Ezért elengedhetetlen a lehetőségeinkhez mérten és rendszeresen kivenni a részünket a közös teherviselésből.

Szeretném még átláthatóbbá és érthetőbbé tenni működésünket, jobban alkalmazkodni a kor szokásaihoz. Például alkalmaink jobb kommunikációjával segíthetjük a tervezhetőséget, kártyás fizetéssel könnyíthetjük meg a vasárnapi adakozást. Tudom, hogy sok még a fejlődési lehetőség. Ám egyúttal remélhetőleg e gondolatok segítettek jobban átlátni, miért közös ügyünk az anyagi teherviselés. Talán azt is érhetőbbé teszik, hogy ugyanezért tiszta szívből mondunk érte köszönetet vasárnaponként. Hiszem, hogy most már az is érthető, hogy miért állunk a templomajtóban – nem csupán persellyel a kezünkben, hanem nyitott szívvel és őszinte köszönettel.

☞ SCHERMANN SÁNDOR

Böjti evangelizáció Kelenföldön a tanácsteremben

A sorozat részeként Győri János Sámuel és Blázy Árpád előadásait hallgathattuk meg szerda esténként.

Győri János Sámuel a Két fiú és a megosztott vagyon című előadása az evangelizálást fontosságát hangsúlyozta: ha az örökélet örömhírét nem halljuk, borzasztóvá válik a lét gondolata, melynek a vége a halál. A jól ismert példázat szerint a fiatalabb fiú valójában nem tékozlásra készült, hanem éppen a saját szabad boldogságát akarta szervezni, így a tékozló fiú bűne nem a tékozlás, az ő bűne az Atya elhagyása, a vele való közösség megszakítása.

A második alkalmon Blázy Árpád Éhség távol az otthontól címmel tartott előadásában másik perspektívába helyezte a történetet. Az Atya (Isten) szó nélkül kiadja a vagyont, nem kérdez semmit. El lehet menni! A földi szülő sokszor erőlteti gyermekét, hogy járjon az ő útján, a példázatbeli Atya pedig szó nélkül kiadja a vagyont. Tékozló Atya, így is mondhatnánk. Nem meglepő, hogy a fiú elmegy szerencsét próbálni. Szabadságra, kalandra, élményre, barátokra, barátnőkre vágyik,

de rá kell jönnie, hogy csak addig tartanak ki mellette, amíg el nem fogy a pénze. Akkor jön rá, hogy egyedül maradt.

A következő héten Győri János Sámuel Az elhallgatott ajánlat címmel folytatta a megkezdett gondolatokat: a történet holtpontja: a fiú magába száll. Soha nem ment volna haza, ha a külső körülményekre (pl. az éhínségre) nézett volna. De magába szállt. Bocsáss meg! A tékozló fiúk ennyit tudnak kimondani, többet nem. Az Atya szeretete ott a messze földön sem veszített erejéből.

Az Örölnöd kellene címmel tartott folytatásban a látszatkereszténységről is szó esett: aki testileg a templomban van, de lelkileg távol, annak talán jobb tékozlónak lennie, hogy hazatérhessen? Isten sokszor azért tesz valamit velünk, hogy meghalljuk, amit mondani akar. Az Atya jobban ismerte a fiát, mint ahogy az gondolta volna. Tudta, hogy nem képes bemenni az örömbé.

Nem az a kérdés, mi történik a templomban, hanem az, hogy utána kimenve történik-e valami. Nem az, hogy mi volt, hanem az,

hogy gyermekké tudok-e válni. Különben nem fogok, nem tudok bemenni.

☞ ASZTALOS GYÖRGY

Egészségesebbek vagyunk?

Személyes beszámoló a szárszói gyülekezeti hétvégéről

Egészséges vallásosság, vallásos egészség – ez a cím jelölte a virágvasárnapi közösen eltöltött hétvégénk fő témáját. Gyerekek és felnőttek együtt figyeltünk az Igére, a hétvége vázát megadó esti és reggeli áhítatokon és a vasárnapi szabadtéri istentiszteleten, ahol a gyerekeknek külön is volt éneklés és bibliai foglalkozás. Zárásképp

pedig egy nagy körben vettünk csendben úrvacsorát és fogadtuk az áldást a szépséges Balaton-parton. Közben gondoltunk az otthoniakra is, akikkel a fél 11-es kezdés miatt így egy időben imádkozhattunk, énekelhettünk.

A szombat délelőtti előadás a fő kérdést, hogy egészségesebb-e az, aki vallásos, csak részben jár-

Úrvacsoraközösség

ta körül, azonban én, a péntek délutántól vasárnap ebédig tartó együttlét után mindenképp egészségesebbnek éreztem magam. Testem és lelkem is töltekezhetett, és gondolkodnivalót is bőven szolgáltatott a programok és a közösség. Sőt a végén már úgy éreztem, hogy annyit beszélgettem annyi mindenkivel annyiféle témában, hogy már kicsit vártam a hazautat. Mik voltak ezek a témák és milyen keretek között merültek fel?

A beszélgetések, eszmecserek, egymás jobb megismerése, egymáshoz közelebb kerülés – ami egy ilyen hétvégének az egyik

célja – leginkább spontán módon alakultak. A spontaneitás egyik megvalósulásaképp az étkezések közben jó volt megismerkedni több olyan, nálunk fiatalabb családdal, akik más körökben mozognak a gyülekezetben, így a szokásos alkalmakon nem találkozunk. Másrészt a kötött programok között, a teraszon üldögélve kialakultak olyan beszélgetőkörök, amik éppen aktuális egyházi és gyülekezeti témákat kezdtek körbejárni. Próbálok felidézni néhányat ezek közül: templomon kívüli egyházi házasságkötések mai módjai; iskolai hittanórák hiánya vagy megéléte; miről van egyházi jogszabály

A gyermekek megáldása

és miről nincs? Harmadrészt már rögtön az első este az ebédlőben lazán körbeülő társaságban egyik társunk megkérdezte, hogy van-e kedvünk egy kicsit irányítottabban beszélgetni ún. ismerkedős kérdések segítségével. Végül mindenki, aki ott ült az asztal körül, húzott egy kérdést, és mindenki válaszolt, szép sorrendben, a legváltozatosabb témákban: “Van-e beceneved és használad-e még?”, “Mi segített hozzá a megtérésedhez?”, “Mit vesztettél el utoljára?”, “Érezted-e és hogyan, hogy Isten a tenyerén hordoz?”, “Mi volt a legutóbbi örömteli esemény az életedben?”. A kérdéseken keresztül olyan érdekes és szép dolgokat tudtunk meg egymásról, amik nagyban hozzájárultak számomra, hogy a hétvége valóban a közösségépítést is szolgálja. Örömteli este volt a testvérek körében.

A beszélgetésnek egy külön – és különös – formája volt a szombat délutáni gyülekezeti fórum, ahol a három lelkészünk, a felügyelőnk és a felügyelő helyettesünk kiültek egy padra a teraszon, a résztvevők pedig köréjük, és elindult a kérdezgetés. A tartalmas, gyakran nehezebb témákat is feszegető, másfél órás együttlét sok tanul-

ságot hordozott. A gyülekezet vezetőinek nem lehetett könnyű így, egyhuzamban, gyakran erőteljes hangsúlyokkal hallani a gyülekezeti tagok véleményét és kérdéseit ifjúsági munkáról, hittanórákról, csoportos biblia-tanulmányozásról és hasonló, valóban kardinális témákról. Ám hálát éreztem magamban, hogy megadták a lehetőséget arra, hogy a kérdéseket feltehessük, és a vélemények elhangozhassanak. Bízom benne, hogy nem múlnak el nyomtalanul a fórum tanulságai.

Köszönöm a szervezőknek a hétvége megvalósítását, egymásnak a közösséget, az Úristennek a kelenföldi gyülekezetet, és hogy nekem is helyem lehet benne!

✍ ITTÉS SZILVIA

A fruska, a bolond és a kolostor

Ötszáz éve esküdött hűséget egymásnak
Luther Márton és Katharina von Bora

„Soha nem fogok megnősülni” – írta Luther Márton 1524. november 30-án Georg Spalatinnak, majd 1525. április 16-án azt, hogy „gondolni sem bírok a házasságra”. Amikor ezeket vetette papírra, Luther már ismerte Katharina von Borát, hiszen a Nimbschenből megszöktetett apáca 1523 áprilisától Wittenbergben élt. Alig két hónappal később pedig már házasként voltak.

Nem tudjuk, pontosan mi történhetett az alatt a pár hét alatt, de Luther Leonhard Koppénak június 17-én immár a következőket írta: „...az én fruskámnak a copfjába fontak, Istennek kedve támadt csodát tenni, hogy bolonddát tegyen...” Ennek megfelelően pár nappal korábban, 1525. június 13-án csendes szertartás keretében feleségül vette Katharina von Borát.

HITVALLÁSI GESZTUSBÓL SZERELMI HÁZASSÁG

A reformátor számos barátjának megírta a hírt, s egyben meg is hívta őket a június 27-én tar-

tandó „menyecskekísérésre”. Ez volt az az ünnepi menet, amellyel az új asszonyt átkísérték a lányos háztól az új, férjével közös otthonukba, ahol megtartották a menyegzőt, és lakomát adtak a vendégeknek. Ebben az esetben id. Lucas Cranach házából a még üres ágostonos kolostorba vezetett az ünneplők útja. A tanúkról tudunk, és a meghívottakról is vannak adataink: nem más állt a pár mellett, mint a nagy festő és felesége, Barbara Brengbier, s Luther szülei és közeli barátai vettek részt az ünnepségen.

Luther a leveleiben arra hivatkozott döntésének megváltoztatásával kapcsolatban, hogy apja kérésének tett eleget házasságával; s arra is, hogy ez számára hitvallási gesztus, mellyel végleg leszámolt korábbi szerzetesi életével, hiszen nemcsak szavakban tart ki a cölibátussal szemben, de tetteivel is.

Írásaiban a reformátor egyébként sokat foglalkozott a keresztény házasság gondolatával, Katharinával való szövetségével

pedig jó példával igyekezett elől járni. A házaspárnak – erről is értesülünk – számos kritikával kellett szembenéznie, hiszen ketjük esetében nem egyszerűen a reformátorról, hanem egy kiugrott szerzetesről és egy megszöktetett apácáról volt szó. Bár Luther leveleiből mára közismert, hogy Katharinához fűződő kapcsolata nem szerelmi házasságként indult, mégis: tíz év alatt, 1534-ig végül hat gyermekük született. Közülük négy élte meg a felnőttkort.

EGY ZAJOS NAP A KOLOSTORBAN

Ezek azok az adatok, amelyeket sokan ismernek, de mi az, amit még tudhatunk az esküvőjükről? Ismerjük a gyűrűiket: a reformátor feleségének ékszerei közül többet is viszonlíthatunk id. Lucas Cranach festményeiről, és egyik gyűrűje ránk is maradt.

Ennek különlegessége a kialakításában és díszítésében rejlik. A rubinkővel ékesített műalkotáson az armatura Christit (Krisztus fegyvereit), azaz a passiójelvénye-

ket látjuk. A gyűrűt a Megfeszített szenvedésének eszközei, azok a tárgyak, szimbólumok ölelik körbe, amelyek Krisztus elárulásához, kínzásához és megfeszítéséhez kapcsolódnak. Katharina gyűrűje egy kis üzenetet, feljegyzést is rejt: pántjának belső, viseléskor takarásban lévő oldalára a házaspár nevének rövidítése mellett a kézfogójuk időpontját vésték.

A feleség gyűrűjével szemben Lutheré látszólag egyszerű, elegáns darab: drágakövekkel díszített pecsétgyűrűkre emlékeztető kialakítású köves ékszernek tűnik, voltaképpen azonban az „ikergyűrűk” típusához tartozik. A többbrétegű iker-, avagy gimbelgyűrűk (a latin gemellus szó jelentése „iker”) rafinált szerkezetét két vagy három egymásba illő karikagyűrűből állították össze. A hagyomány szerint a jegyespár mindkét tagja egészen az esketési szertartásig egy-egy különálló,

saját gyűrűt viselt, az ünnep során pedig a két ékszert összeillesztették, s lett belőle egy. Úgy tudjuk, hogy itt Luther viselte az ikergyűrűt. Abban is csak levéve, a két karikagyűrűt szétcsúsztatva vált olvashatóvá a bevéssett felirat: „Amit tehát Isten egybekötött, azt ember el ne válasszal!” (Mt 19,6) A bibliai vers mellett az M L D betűk olvashatók: ez Luther Márton nevének rövidítése, jelezve azt is, hogy viselője a teológia doktora.

Nem tudjuk, házasságuk első napjaiban hogyan nézhetett ki a Bölcs Frigyesztől ajándékba kapott ágostonos (vagy fekete) kolostor. Az biztos, hogy itt kapott helyet az id. Lucas Cranachtól esküvőjükre kapott házastársi portréjuk. A két kis méretű, mindössze tíz centiméteres, kerek formátumú (tondó) arcképeken a házastársak egymás felé fordulnak felsőtestükkel, de csak Luther tekint ifjú feleségére – talán nem véletlenül – borostás arccal; a mosolygó Katharina kinéz a képből, egyenesen a nézőre.

Ügyes választás a festőtől a méret: az arcképek alapos megtekintéséhez és ahhoz, hogy a szemlélő elmélyüljön a tekintetekben, kézbe kell venni a festményeket, feljűk kell hajolni, így bensőséges viszonyba kerülve a képmással,

amelyet bizonyára csak a szeretett társ tarthatott így a kezében.

TANÚSKODÓ TÁRGYAK

Az esküvőre – a levelek alapján – nem tárgyakat kértek; fontosabb volt, hogy a rövid idő alatt megszervezett ünnepi vendéglátás méltó lehessen, így némelyek sörrel, mások vadhússal járultak hozzá. A régészeti leletek és Luther végrendelete(i) arról tanúskodnak, hogy aztán számos tárggyal teltek meg a polcok.

A reformátor támogatóinak köszönhetően értékes és kifejezetten drága, import fajansz- és üvegtárgyak vették körbe őket. Több cserépkályha szolgált náluk, nemcsak az otthon melegét biztosítva, de színességük révén vidám háttérrel is adva a hétköznapi életnek. A keresztrefeszítés jelenetével díszített falikutak is ékességei lehettek a háznak. És találunk kifejezetten személyes tárgyakat is, mint a tintatartó, amely nélkül nehéz elképzelni Luther napjait.

A kolostor időközben nem csak az otthonukká vált, Katharina jól szervezett gazdaságot épített itt ki: gazdálkodott, földet és jószágot vásárolt, sört főzött, ellátta a vendégséget, amely nem csupán a közeli barátokat jelentette, hiszen

szállóként, kollégiumként is működött a kolostor. Hatalmas vendégsereg fordult meg itt, sokszor harmincan ültek le a vacsorához. Ez volt az asztali beszélgetések helyszíne, itt énekelt és zenélt Luther a gyermekeinek, és itt sakkozott vendégeivel.

Katharina pedig amellet, hogy a hétköznapi életben, a ház körüli feladatok megoldásában hűség és leleményes társa volt Luthernek, szellemi partnerévé, aktív segítőjévé is vált reformátor férjének és egyúttal a reformáció mozgalmának. Otthonuk az első lelkeszlak lett, melyben nemcsak egy pap, hanem egy egész család jelentette a gyülekezet számára a mintát. Az írni-olvasni tudó feleség gyakorta részt vett a teológiai témájú beszélgetésekben is.

A huszonhat éves Katharina ragaszkodott a nála tizenhét évvel idősebb, szerzetesi életre berendezkedett Lutherhez, aki alapjában véve tartott a házasságtól, hiszen tisztában volt vele, hogy nehéz élet elé állítja választottját: ez az aggodalom olvasható ki a feleségére tekintő reformátor arcáról, míg Katharina elszántan, vállalva a feladatot tekint ki a képből.

☞ ISÓ M. EMESE

Evangelikus presbiterek országos találkozója, 2025

2025. május 31-én a Hungexpo területén ismét megrendezték az evangélikus presbiterek országos találkozóját (EPOT). Az eseményre ezúttal sem csupán a presbitereket várták a szervezők, hanem az egyházközségek és intézmények vezetőit és munkatársait is, lelkészeket, felügyelőket, gyülekezeti munkatársakat, aktív gyülekezeti tagokat és mindazokat, akik valamilyen formában felelősséget és feladatot vállalnak egyházunk építésében.

A találkozó a „Szolgálatra, tetterre készen” (EÉ 475,2) tematika köré épült, különös tekintettel a motóhoz kapcsolódó elköteleződés kérdésére. Ehhez kapcsolódóan előadások, kerekasztal- és szekcióbeszélgetések várták a résztvevőket, de a szünetekben és a lehetőségek piacán a személyes találkozásokra is lehetőség volt.

Tekintettel arra, hogy az EPOT 2025-ben a kerületi missziói napok megszokott idejére esett, ezért idén az egyházkerületek nem tartottak tavasszal külön alkalmat. Ugyanakkor az EPOT programkínálata kibővült a missziói napokon megszokott tartalmakkal, ezért külön várták azokat is, akik e programok iránt érdeklődnek.

Gyülekezetünkben 13-an jelentkeztek. Ezenkívül több testvérünk szolgálóként is jelen volt.

A programokról itt olvashatnak részleteket: <https://www.evangelikus.hu/hireink/beszamolo/szolgalatra-tetterre-keszen-egyuttesen-gyujtottek-erot-az-epot-resztvevoi>

☞ ASZTALOS GYÖRGY

BUDAPEST-KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LELKÉSZI HIVATALA

1114 Budapest, Bocskai út 10. E-mail: kelenfold@lutheran.hu Tel.: (36) (1) 361 21 59
Web: <http://kelenfold.lutheran.hu> Facebook: Kelenföldi Evangélikus Gyülekezet
Hivatali órák: hétfő-péntek: 9–13 óra

Kelenföldi Gyülekezeti tagok

Iktsz.: 23/2025. sz.
Tárgy: áldozati vasárnap

Kedves Testvérek!

Idén is meghirdetjük áldozati vasárnapi gyűjtésünket, melyet:

**június 15-én, 10.30 órakor,
a piknikkel egybekötött tanévzáró istentiszteletünkön tartunk.**

Adományainkat névvel ellátott vagy név nélküli borítékban, külön befizetéssel vagy átutalással juttathatjuk el pénztárunkba. A gyülekezet számlaszáma: 11711034-20020859, kérjük, a közleménybe írják oda, hogy „Áldozati vasárnap 2025”.

Az idei cél:

**Gyülekezeti tereink kialakítása
óvodások és családtagjaik méltó fogadására –**

ehhez kérjük testvéreink szíves adományait.

**Hálásan köszönjük eddigi áldozatvállalásukat
és szíves adományait!**

A tavalyi gyűjtés alapcéljaira (Bocskai úti épületegyüttesünk és Farkasréti kápolnánk tetőfelújításának folytatása, valamint gyülekezetünk önállósulásának 100. évfordulójára készülő kiadvány támogatása) 1.752.400,- Ft érkezett a Testvérektől, melyet kitűzött céljainknak megfelelően használtunk fel.

Ezúton is hadd bízassunk az áldozati vasárnap jelmondatával:

*Mert ha megvan a készség, az aszerint kedves,
amije kinek-kinek van, nem aszerint, amije nincs. (2Kor 8,12)*

Erős vár a mi Istenünk!

Blázy Árpád
igazgatólelkész

Marmati Béla
felügyelő

Budapest, 2025. 05. 25.

Gutenberg 625

Johannes Gutenberg születésének 625. évfordulójára szülővárosa, Mainz katedrálisában kiállították a világ legnagyobb, 5x7.20 méteres Biblia-oldalát. Gutenberg egyik legismertebb, 42-soros Bibliája egyik fennmaradt eredeti példánya alapján a János evangélium első lapjának másolatát Mainz Fischtorplatz nevű terén nyomtatták, és augusztus 31-ig lesz látható a dóm keleti szentélyében.

BEHARANGOZÓ

Tisztelt **Gyülekezet!**

2025. szeptember 13-án, szombaton buszos kirándulást tervezünk Dél-Dunántúlra. Három emblematis tempomot látogatnánk meg:

- **Dunaújvárost**, melynek evangélikus tempomát a rendszerváltás után épült egyházi épületek közül európai vonatkozásban is a 10 legjobb egyházi épület közé sorolják;
- **Bikács** evangélikus tempomát, ami a türelmi rendelet után épült tempomok közül szinte érintetlen, eredeti állapotában maradt meg és belső díszítése, bútorzata is egykori állapotában őrződött meg;
- valamint **Kalaznó** evangélikus tempomát, mely a kitelepítések után elnéptelenedett evangélikusság szomorú, de szép mementója. Gyülekezetünkhöz azáltal is kötődik, hogy egykor lelkes ifjúságunk tagjai próbálták meg erejüket és szabadidejüket nem sajnálva ápolni és gondozni Istennek ezt a szépen díszített hajlékát.

Harmati Béla László felügyelő

Jelentkezés a templomban kihelyezett íveken

A Hermons Halleluja csoport

Győri János Sámuel lelkész

Húsvéti gyermek-istentisztelet

Húsvéti gyermek-istentisztelet

A gyermekek szolgálata

Szárszói hétvége – esti áhítat

Reggeli áhítat

Kézműves foglalkozás

Fórum

Farkas Ábel áhítatot tart

Énektanulás

Szabadtéri istentisztelet

A gyermekek megáldása

Konfirmandusok – 2025

Konfirmációi istentisztelet

Vallástétel

A főpróbán

Áldó igék

Gyülekezetünk életéből

Egyházmegyénk idei **szószékcse-reje** keretében nálunk Lacknerné Puskás Sára, Budakeszin pedig Blázy Árpád szolgált igehirdetéssel.

A tavaszi **böjti sorozaton** Györi János Sámuel és Blázy Árpád szolgálatával A tékozló fiú példázatáról szóló négy részes evangélizációt tartottunk gyülekezetünkben (További részletek 1. cikket, fényképeket!).

Konfirmandusaink részt vettek a március végén Balatonszárszón megrendezésre került **egyházme-gyei konfirmandus hétvégén**.

Április 1-én **katechetikai megbeszélést tartottunk** a lelkeszi hivatalban. Áttekintettük az előző tanév tanulságait, és átbeszéltük az előttünk álló feladatokat.

Április 5-én tartottuk **tavaszi takarítónapunkat**, kertrendezésünket. Köszönet a harmincfős lelkes gárdának az odaadó szolgálataért.

Április 7-én tartotta **csendesnap-ját** a Budapest-Fasori Evangélikus

Gimnázium, ahol a Platon Karata-ev templomi koncertje után lelkesekkel beszélgethettek a végzős diákok **dalszövegek és vallá-sosság** témakörben. A csendes-nap meghívott lelkeszei Krámer György, Nagy Szabolcs és Gáncs Tamás voltak.

Az idei tanév **hatodéveseknek és mentoraiknak szóló záró kon-zultációjára** április 9-én került sor hittudományi egyetemünkön.

Tavaszi gyülekezeti hétvégén-ket április második hétvégéjén tartottuk Balatonszárszón, ahol – egyebek mellett – előadások és tartalmas beszélgetések formájában dolgoztuk fel az *Egészséges vallásosság, a vallás és az egészség kapcsolata* témakört. (Lásd a cikket!)

A **Férfikör** tavaszi alkalmain Farkas Ábel és Gömör Árpád testvéreink tartottak a Niceai hitvallás 1700. évfordulójáról ill. Nepálról vetített képes előadást.

Április 16-án a Soproni Eötvös József Gimnázium rendezett **csendesnapot**, ahol Sárík Eszter

tartott előadást gimnazistáknak a lelkeszi hivatásról, illetve a kriminológia diákokat érintő aspektusairól.

A tavasz folyamán vettünk **vég-ső földi búcsút** kelenföldi templomunkban gyülekezetünk volt presbiterei és mindvégig hűséges tagjaitól, **Zalán Frigyes**től (†81) és **Dr. Pusztay Leventé**től (†86). Pál apostol mondja: *Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem. Végezetre eltétem nekem az igazság koronája, amit majd megad nekem az Úr!* (2Tim 4,7–8). Emlékük legyen és maradjon áldott közöttünk!

Lelkeszeink és felügyelőnk részt vettek a **Budai Evangélikus Egyházmegye** május 7-én Budahegyvidéken megtartott közgyűlésén.

Május 14-én az **Észak-Pesti Evangélikus Egyházmegye** lelkes-gyűlésén **Jakab levelének mai vonatkozásai** címmel tartott előadást Gáncs Tamás Csömörön.

Május 17–18-án tartottuk az idei **konfirmációt**. Konfirmandusaink: Balogh Léna, Bárdos Dóra, Édes Teréz, Fejér Szilvia, Gergely-fy Mihály, Lasztóczy Blanka Mária,

Mócskonyi Márton Miklós, Pusztai Dániel, Skrabák-Paulics Panka, Sült Ádám, Szathmáry Kamilla Maja, Szathmáry Nimród, Tolnai Lőrinc és Turi Bíborka a szombat délutáni beszámolón felkészítő-jük, Blázy Árpád moderálásával számot adtak a tanév során tanultakról, ill. egy-egy színvonalas zenei betéttel, igeolvasással vagy prezentációval tették még teljesebbé a beszámolójukat. Szerető menyeyi Atyánk áldása kísérje őket továbbra is életútjukon szereteteikkel együtt! (1. fényképeket!)

Május 20-án 17 órától a nyári nap-közi **tábor megbeszélésére** került sor, melyet gyülekezetünk tavaszi **képviselőtestületi ülése** követett tanácsstermünkben. (1. a beszámolókat!).

Köszönetet mondunk mindazon testvéreinknek, akik segítettek a május 23-i **lomtalanításban**.

Május 26-án az **Országos Irodá-ban** az áhítatot Sárík Eszter tartotta.

Május 27-én délelőtt a keddi bibliaóra alkalmán tartott **„vizsga-tanítást”** követően 29-én, Meny-nybemenetel ünnepén került sor

Farkas Ábel, hatodéves testvérünk „vizsgaistentiszteletére” templomunkban. Az elért szép eredményhez szívből gratulálunk!

Május 31-én az **Evangélikus Presbíterek Országos Találkozásán** (EPOT) – ahol gyülekezetünk is képviseltette magát 15 fővel - teremtvédelmi témában vezetett kerekasztal-beszélgetést Gáncs Tamás.

Június 4-én a **Keresztény Értelmiségek Szövetségének** a Kárpát-medence keresztény/keresztyén közösségeihez intézett felhívására harangozással emlékeztünk meg a trianoni diktátum évfordulójáról.

Idei piknikkel egybekötött **tanévzáró istentiszteletünket** június 15-én tartjuk. Hálas köszönetet mondunk Bencskó Katalinnak és a segítő népes háziasszonyseregnek a szíves előkészítésért és lebonyolításért.

Június 23-27. között kerül sor a **nyári napközis táborunkra Kenyérkeresők** címmel.

Július 7-i kezdettel tartja **cserkészcsapatunk idei nyári táborát**.

Farkas Ábel testvérünk **lelkészavatása** augusztus 31-én, vasárnap lesz a küldő gyülekezetének érdi templomában.

Szeptember 7-én 9.30-kor tartjuk családi-, 10.30-kor pedig **gyülekezeti tanévnyitó istentiszteleteinket** templomunkban.

Szeptember 12-én tartjuk a **Füföke Kelenföldi Evangélikus Óvoda** felszentelésének ünnepét Fabiny Tamás püspök úr szolgálatával. Az intézmény szeptember 1-jén kezdi el hivatalos működését négy csoporttal, Zelenák Tímea igazgató vezetésével.

Szeptember 20-án a **Találkozó Vele**d egyházkerületi nap lesz Salgótarjánban, erre nagy szeretettel hívják és várják gyülekezetünk tagjait is a szervezők

Hivatali rend

Lelkészi hivatal:

1114 Budapest, Bocskai út 10.
Hétfő-péntek 9-13 óra

Telefonszámok:

Lelkészi hivatal	1/361-2159
BLÁZY ÁRPÁD IGAZGATÓLELKÉSZ	20/824-2907
GÁNC S TAMÁS PARÓKUSLELKÉSZ	20/824-3703
SÁRIK ESZTER BEOSZTOTT LELKÉSZ	70/365-1488
FARKAS ÁBEL HATODÉVES	70 391-0194
MAJERNÉ VÁRNAI KRISZTINA IRODAVEZETŐ	20/524-8787
BUDAY DORKA HITOKTATÓ	20/824-5370
BEDECS RÉKA HITOKTATÓ	20/775-3891
BENCE GÁBOR KÁNTOR, KARNAGY	20/824-4524
CSANÁDY ANNA EGYHÁZFI	70/455-0041
MÜLLER GYÖRGY KERTÉSZ, KARBANTARTÓ	20/573-3140

Kelenföldi evangélikus hírlevél

A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség ingyenes lapja

1114 Budapest, Bocskai út 10. kelenfold@lutheran.hu,
Fent vagyunk a Facebookon: Kelenföldi Evangélikus Gyülekezet
Farkasrét: XI. Németvölgyi út 138.

Szerkesztőség: BERNHARDT DÓRA, BENCE JUDIT, BENCZE ANNA, BLÁZY ÁRPÁD, FARKAS ÁBEL, GÁNC S TAMÁS, HARMATI BÉLÁNÉ, ISÓ M. EMESE, SÁRIK ESZTER,
Szerkesztőségi ügyekben kereshető: Isó M. EMESE (emese.iso@lutheran.hu)
Megjelent 250 példányban. A lap készítéséhez adományokat köszönettel elfogadunk, melyeket a templomi perselybe kérünk betenni.
Felelős kiadó: Harmati Béla; nyomdai előkészítés: Kovács András;
nyomdai kivitelezés: VAREG Hungary Kft. (www.vareg.hu); felelős vezető: Egyed Márton

